XV-ik évfolyam. 25-ik szám. Kőszeg, 1895. junius 23-án.

KŐSZEG ÉS VIDÉKE

Szépirodalmi, társadalmi, és közgazdasági hetilap.

Megjelenik hetenkint egyszer, vasárnapon.

Előfizetési ár: Egész évre 4 frt = 8 korona, félévre 2 frt = 4 korona, negyedévre 1 frt = 2 korona. Egyes szám ára 10 kr. = 20 fillér.

Felelős szerkesztő: WITTINGER ANTAL. Kiadó és laptulajdonos: FEIGL GYULA.

Előfizetési pénzek és reclamátiók a kiadótulajdonoshoz, Feigl Gyula nyomdászhoz (városkor 81) intézendők. Nyilttér sora 40 fir. — Hirdetések nagyság szerint.

Az ipar és kereskedelem magyarosodása.

Ha kézhez veszszük az utolsó népszámlálásra vonatkozó adatokat és kutatjuk, hogy mikép áll hazánkban a magyarság ügye, tapasztalatainkból korántsem merithetünk inspirációt a lelkesedésre. Objectivitásunkból mitsem akarunk feladni, már pedig minden volna, csak tárgyilagosság nem, ha rendelkezésünkre álló adatok fölött e lelkesedés lángját lobogtatnánk.

Csak ismert dolgot közlünk ha ide iktatjuk, hogy Magyarországnak az 1890-iki népszámlálás szerint 15 milliót meghaladó lakossága közül nyelvre nézve nem egész 7½ millió a magyar, mig a többi a tót, oláh és más nemzetiségek közt oszlik meg. Elismerjük, hogy a lefolyt évtizedben, a magyarosodás terén haladtunk, ez azonban csak relativ jellegü, mert nagy mérvben paralizálja e haladást azon körülmény, hogy a magyarul nem tudó más ajku nemzetiségek együttvéve, majdnem ugyanoly mérvben szaporodtak.

Nem lehet czélunk az előrebocsájtottakhoz politikai szempontból commentárt füzni, annyit azonban szivesen concedálunk, hogy az arra hivatott államférfiak mindenkor buzgón szolgálták a magyarság ügyét és bizonyára igyekeztek is felfedezni azon utat, mely leghamarább elvezet a a különféle nemzetiségek mélyen elszigetelt szivéhez, hogy megnyerjék azt a magyar állameszmének és a magyar culturának.

Hogy ezen igyekezetet mindeddig nem koronázta valami nagy siker, azt a tények mutatják. Kérdés tehát, hogy mit kell tennünk? Mi határozottan azt tartjuk, hogy a leghathatósabb panaceát csak is a társadalom nyujthatja, igy tehát hazafias kötelességének kellene ismernie minden társadalmi tényezőnek, hogy a magyar culturát saját hatáskörében legintenzivebb módon terjessze.

Et munc venio ad fortissimum . . . Tagadhatatlan, hogy az ipar és kereskedelem hazánkban igen fontos tényezőkké váltak. Bizonyitják ezt különben az erre vonatkozó legujabb adatok is, melyek szerint körülbelül 286 ezer iparos és 104 ezer kereskedő lakja az országot.

Nem állitjuk, hogy ezek valamennyien beszélnek magyarul, mindenesetre feltehető azonban, hogy a túlnyomó rész — a nagyiparról és nagykereskedelemről nem is szólva — jártas az uralkodó nyelvben. Ebből azt következtethetjük, hogy ipar és kereskedelem szinte predestinálva van arra, hogy a magyarositás terén missiot teljesitsen és pedig nem csak azért, mert erre az egymás közti forgalomban bőségesen alkalom nyilik, hanem részben azért is, mert talán joggal mondhatjuk, hogy társadalmunk egyik tényezőjét sem füzi oly szoros kapocs a lakosság zöméhez, mint ép az iparosokat és kereskedőket.

Midőn ezt konstatáljuk, kijelentjük másrészt, hogy korántsem kivánjuk azt, hogy ipar és kereskedelem közvetlen feladatának tekintse az idegen ajku népességet megmagyarositani, mert ez valóságos non sens volna és különben itt az iskolára is melyekben sajnos oly nagyon szükölködünk, nagy feladat vár. Óhajtjuk azonban, hogy iparosaink és kereskedőink az egymásközti forgalomban nyelvünket minél szélesebb alapon érvényesitsék, mert különben már eleve is halomra döntöttnek kellene tekintenünk abbeli reményünket, hogy társadalmunk eme factoria a magyar kultura buzgó terjesztői lesznek. — Nem akarunk azon szolgálatába szegődni, kik különösen kereskedőinket a német nyelv terjesztésével, sőt hazafiatlansággal is vádolják, nem teszszük ezt azért sem, mert nem chauvinismus szolgáltatta fejtegetéseinkhez a rugót és különben sem az a czélunk, hogy olcsó dicsőség után hajhászszunk.

Beismerjük ugyan, hogy kereskedőink ezidőszerinti magyarsága nem birja meg minden tekintetben a kritikát, de másrészt az is tény, hogy a czélzatosság vádja ez irányban meg nem állhat. Kereskedelmi és ipari téren a német nyelv használata ugyszólván tradició.

Még nem rég volt, hogy kereskedelmünk és iparunk zsenge korát élte és jól tudjuk, hogy akkor minden osekélységért a külföldre, vagy legalább is Ausztriára voltunk utalva. Most, midőn rohamos fejlődést észlelünk, még mindig a külföldhöz kell folyamodnunk, már pedig nyelvünkkel — bár sajnos — ott semmire sem megyünk. Ebből azt látjuk, hogy a német nyelv nélkülözhetetlenné vált és ez évek hosszu során át kereskedőinkben oly annyira gyökeret vert, hogy szinte idegenkednek annak kiküszöbölésétől még akkor is, ha magyar kartársakkal kell érintkezniök.

Most már fődolog az, hogy ezen teljesen

TÁRCA.

№ 33.

(Egy kórházi beteg naplójából.)

A „Kőszeg és Vidéke" számára irta: Vathy B István

(Vége.)

Néhány percz mulva — mikor az ajakába csepegtetett erősitő magához téritette — arra kérte az irgalmas nővért, hogy segitse egy kicsit felemelkedni . . csak egy kicsit . . ugy . .

— Hány óra? kérdé azután.

— Kilenc mult egy negyeddel.

— Most megkaphatta . . ugyebár — szólt felém fordulva — megkaphatták már a sürgönyt? Ugye, nem csalnak meg, ugye, még nem jöhetett meg a rákosfalvi vonat?

Vojtek Endre homloka izzadni kezdett.

Az apácza szelidan törölte le a közelgő halál hideg kezének cseppjeit.

— Ne tessek, édesem sokat beszélni, az orvos megtiltotta.

— Hagyján! Most már mindegy. Hanem azért mégsem jelentek ki semmit. Nem! Oh! . . te Isten! Te jó Isten, aki előtt nemsokára ott leszek: Ugye, te sem bocsájtanád meg, ha most elhagynám őket? Őket, . . . azt az asszonyt, aki olyan, mint egy szent . . azt a két gyermeket . . ez egyik másé . . a másik enyém. Mindakettő Jézuska képéhez hasonló, mely éppen fejem fölött függ. Szőke, gödörfürtü mindakettő. Épen mint az édes anyjuk. Ez az én szivemnek a leggyönyörüségesebb asszonya . . mindakettő kék szemü, mint éu . . . és ezeket hagyjam el? Ezeket? A lelkem üdvösége oda lesz. De őket nem hagyom el . . Oh, hogyan is hagynám el azt a szépséges, azt az édes jó asszonyt! Hiszen megfogadtam neki, mikor még csak 16 esztendős volt, — hogy szeretni fogom halálig. Akkor, mikor az apja, a tehetős Tótfalusi Gáspár nekem szánta. És másé lett mégis Etelka. Mert hát ez a neve ennek a szépséges, ennek a jó asszonynak . . .

Erős köhögési roham vett erőt Vojtek Endrén. Majd igy folytatta remegő, fuldokló hangon:

— Mert hát az ugy történt — lássák — hogy Tótfalusi Gáspár ezerekkel volt adósa az 50 esztendős gonoszlelkü uzsorásnak, Ribács Péternek. Egyszer azután az uzsorás azt mondta az apának:

— Vagy elveszem mindenedet, vagy odadod a — lányodat. Tertium non datur.

Tótfalusi aztán választott a pisztoly — (mert főbe lövi vala magát, ha elárverezik talpa alól a földet) meg a lánya — között. Pedig jobban cselekszik, ha a magának szánt pisztolylyal a lánya szivét lövi keresztül. Jobb lett volna, mondom. Mert hát ez az ember gyűlölte lelke egész erejéből Tótfalusit. Gyülölte azért, mert az a lány, kit valaha ő akart elvenni, Etelka apjához ment nőül. Ez az ember aztán megesküdött, hogy rettenetes bosszút fog állni rajta, vagy gyermekein — hetediziglen. Elrabolta a lányát. Mert hát az rablás volt. Ezen töltötte ki az a nyomorult ember a bosszuját.

Vojtek Endrének elébb még sápadt arca most biborvörös volt. Csak ugy égett. Kevés szünet után folytatta:

— Ütötte . . verte. Az asszony, az a szent, az a martyr pedig csak türt. Nem panaszkodott, nem szólt senkinek. Csak nekem irta meg. Itt voltam akkor Pesten. Müépitész. Éppen vizsgára készültem. Hanem mikor utólsó levelét kaptam a szentnek, itt hagyva Pestet, lementem Bácskába, oda, ahol ők laktak. Este érkeztem meg. Odamentem az ablak alá . . és a mit ott láttam . . oh, amit ott láttam . . attól megfagyott a vér ereimben: az a nyomorult ember hajánál fogva vonszolta őt, a jót, az édest . . hajánál, szőkefürtü, selyemlágy hajánál. És az asszony egy gyermeket tartott ölében. Valahányszor a nyomorult egyet ütött rajta, annyit csókolt azon a gőgicsélő gyermeken. Most már a megfagyott vér forrni, lángolni kezdett bennem. Most már nem láttam semmit. Eszeveszett őrültként rohantam be. Aztán megragadtam azt a szentet, azt a szenvedő asszonyt gyermekével s futottam velük . . futottam . . . futottam. Ide jöttem a fővárosba. Három év óta itt vagyunk. Most már — hárman. A nyomorult nem akadt reánk. A válópert nem indithattuk meg. Mert hát az a szent soha sem panaszkodott senkinek, csak nekem. Meg aztán senki sem látta kivülem a nyomorultnak tetteit. Senki sem látta, hogyan ütötte verte . . hogyan vonszolta a földön végig szép szőke, selyemlágy hajánál . . Az a nyomorult pedig, most sulyos beteg. Megtudtuk. Már három hónap óta mindennap várjuk a halálát, hogy az oltár előtt is egymásé lehessünk. Mert addig nem lehet. Nem lehet, mert a nyomorult még él . .

Lassan, suttogva, töredezve beszélte el ezeket a 33-as. Olyan töredezve, hogy az óra háromnegyedet mutatott tizenegyre. Meg olyan csendesen, hogy alig vettük észre, mikor az ajtó kinyilt és bejött, vagyis ugy rohant be rajta egy nő, egy-egy szőkefürtü gyermeket tartva mindegyik karjában.

Magas, sudártermetü nő volt. Arca . . . Oh, ezt az arcot sem feledem el soha. Diónagyságu mélyedések voltak ezen az arcon. Én azt gondolom, hogy egy régi betegségnek, a himlőnek utónyomai. A visszataszitó

jóhiszemü idegenkedés megszünjék. Tekintsék kereskedőink első sorban azt, hogy magyarok és dokumentálják hazafiságukat azzal is, hogy a hol csak lehet, a magyar nyelvet alkalmazzák. Tapasztalásból tudjuk, hogy más cultur nemzetek szorosan ragaszkodnak nyelvükhöz, és hogy tárgyunknál maradjunk, arra akarunk utalni, hogy pl. Franczia vagy Németországban élő kereskedők vagy iparosok más nemzetekkel szemben is elég ostentativ módon kimutatják nyelvükhöz való ragaszkodásukat. Nem mondjuk mi, hogy e példát kövessük, mert önámitás volna, ha azt tartanók, hogy más culturnemzetekkel ez irányban lépést tarthatunk, a legkevesebb azonban a mit méltán elvárhatunk, az, hogy itthon, ugy mint sok esetben eddig, nyelvünket ne ignoráljuk.

Reményeink nem oly sanguinikusak, hogy feltegyük, mikép fejtegetéseink minden speczialis intézkedés nélkül sikerre fognak vezetni. Ha nem akarjuk, hogy felszólalásunk csak alféle kiáltás legyen a pusztaságba akkor az illetékes köröknek a tett mezejére kell lépniök.

Kereskedelmi és iparkamaráinkra e téren nagy feladat vár és első sorban is ezen testületeknek kell befolyásukat érvényesiteniök, hogy nyelvünk minden hazai kereskedő és iparos hajlékába diadalmasan bevonuljon. Közgyülési határozatok azonban, melyek esetleg papiron maradnak, az ügyet mivel sem viszik előbbre. Kamaráinknak széleskörü agitácziót kell kifejteniök, hogy annak még a legfélreesöbb falvakban lakó kereskedők és iparosok is neszét vehessék. Az actiót azonban összes kamaráinknak jól átgondolt egyöntetü programm szerint kellene meginditaniok, mert az ügy rovására menne, ha minden kamara más-más eljárást követne.

Nem számitunk arra, hogy ezen actio gyümölcse csakhamar megfogna érni, ha azonban kamaráink mellett az ország összes társadalmi factoria kitartással és lankadatlan buzgósággal szolgálnák a magyarság ügyét, akkor bizonyára már a legközelebbi népszámlálás adatai tanuskodnának arról, hogy az uralkodó nyelv igen nagy tért hóditott hazánkban.

K. A.

HIREK.

— **A király megyénkben.** Ő felsége a király az őszi lovassági hadgyakorlatok alkalmával f. é. szeptember 17-én megyénkbe érkezik, mely alkalommal két napig fog Kis-Czelben Hollossy Jusztiáinián dömölki apátnál tartózkodni.

— **Frigyes főherczeg Kőszegen.** *Frigyes* főherczeg hétfőn este 7 óra tájban bérkocsin városunkba érkezett, hogy az itt elhelyezett közös-hadseregbeli csapatokat megvizsgálja. A főherczeg tiszteletére a lakosság hamarosan fellobogózta a házakat és a polgári hatóság fejei a *Strucz* elé vonultak. Ott üdvözölték a magas vendéget, kit e figyelem láthatólag kellemesen érintett. Már kedden reggel a 8 órai vonattal a főherczeg elhagyta városunkat.

— **Esterházy herczegek Lékán.** *Esterházy* Pál herczeg fiaival, Miklóssal és Rudolffal vasárnap este Bécsből Lékára érkezett, hol az apa és kisebb fia a nyarat csendes visszavonultságban óhajtják tölteni. Miklós herczeg azonban a gazdaság után nézendő már legközelebb lerándul az alföldi birtokokra

— **Tornászati zárógyakorlatok.** A helybeli kiaginnázium ifjusága pénteken a gőzmalmi kaszárnya udvarában rendezett zárógyakorlatok alkalmával testi erejének és ügyességének kiváló jelét adta. Délután 3 órakor *Kerner* Ignácz tanitó vezetése és a tanár-testület kisérete mellett kivonult az emlitett helyre, hol időközben válogatott és szép számu publikum gyülekezett, mely mindvégig élénk érdeklődéssel kisérte az ifjuság produkczióit. Ifju tornászaink preciz végzett szabad- és rendgyakorlatokkal kezdték, azután a korláton, bakon és ugrómérczén szergyakorlatokat mutattak be, utóljára pedig versenyfutást és játékot. A nagyobb pauzákat énekkel töltötték ki.

— **Tanulmány út.** A kőszegi gimnazium 37 tanulója *Pacher* Donát igazgató s két tanár vezetése alatt tegnap Győrbo utazott, hol tanulmányozzák a földrajzi viszonyokat, megtekintik az ipartelepeket s egyuttal résztvesznek Szt-László halálának 800 éves emlékünnepén, melyen a sz. Benedek-rend összes gimnaziumai, képviseletileg részt vesznek.

— **Meghivó.** A gymnasium f. hó 28 án délelőtti 9 órakor záró ünnepséget tart, melyre az intézet iránt érdeklődő közönséget tisztelettel meghivja

Kőszeg, 1895. jun. 21.

az igazgató.

— **Vasut-részrénytársasági közgyülés.** A kőszeg szombathelyi vasut-részvénytársaság mult hétfőn tartá évi közgyülését, melyen 23 részvényes 509 szavazattal volt képviselve. A közgyülést *Szájbely* Gyula igazgatósági elnök üdvözölvén, bemutatja s a jelenvoltak nevében üdvözli *Lakatos* Aladár osztálytanácsost, mint kiküldött miniszteri biztost és külömböző jelentéseket tesz. Bemutatja azután elnök az igazgatóság és felügyelő-bizottság jelentését, az 1894 évi üzleti számadásokat és mérleget, miket a közgyülés jóváhagyólag tudomásul vesz s ugy az igazgatóságnak, valamint a felügyelő-bizottságnak a fölmentést megadja. Elfogadja továbbá a közgyülés az 1894. évi nyeremény felosztása tárgyában előterjesztett s a felügyelő bizottság részéről is jelentésében helyeselt és elfogadásra ajánlott inditványát, melyszerint az 1894. évi üzleti tiszta nyeremény, 9939 frt 81 kr ennek időközi kamatával (244 frt 64 kr.) együtt összesen 10,184 frt 45 kr., következőleg lesz felosztva: 1. 1664 db. elsőbbségi részvény 6%-os kamatainak fedezésére 9984 frt, 2. kisorsolt 2 db. elsőbbségi részvény beváltására 200 frt és 3. az 1895. évi számlára való átvitel 45 kr; összesen 10,184 frt 45 kr. A közgyülés napirendjén 2 felügyelő-bizottsági rendes és 1 póttagnak egy évi időtartamra való választása is ki lévén tüzve, miután az elnök azon bejelentését, hogy Kőszeg város képviselő-testülete a felügyelő bizottság harmadik rendes tagjául *Kirchknopf* Mihály városi képviselőt küldötte ki a közgyülés jóváhagyólag tudomásul vette, a felügyelő-bizottság rendes tagjaiul *Csike* Gusztáv és *Jánosa* Gyula, póttagjául pedig *Csike* Ferencz urakat választá meg.

— **Meghivó.** A rajz- és munka kiállitásra, melyet az ipariskola ma délelőttre rendez, az igazgatóság által tisztelettel meghivattnak az érdeklődők.

— **Boldog vakáció.** „Oh mi édes, oh mi jó“: itt van a vakáció. Két hónapig nem halljuk nebulóink darálását a sétatéreken. A héten már utra kelnek. Nekik most van az aratás. Persze, aszerint, hogyan vetettek. A héten már bezárulnak az iskolák kapui, hogy két hónapig ki ne nyiljanak. A szekundás atyafit nádpálca, — a jeleset az édes anya csókja várja. Boldogtalanok azok, boldogok ezek.

— **A szövőgyárügy kisértetképen.** Ha nem volnánk itt Kőszegen jobban informálva, mint a miniszteriumban, hol egy minket közelről érdeklő ügyben régen és pedig kedvezőtlenül döntöttek, hát bizony még elhinnők, hogy kapunk szövőgyárt. De igy, legalább is komikus az a leirat, mely a pénzügyigazgatóság utján a napokban érkezett városunk adóhivatalához. Igy szól az, ékes, hivatalos stilben:

Meghagyatik czimnek, hogy a kőszegi pamut-, gyapju- és lenszövő részvénytársaság megalakulása esetén annak alapszabályait beküvetelve ide okvetlenül terjeszsze be. Kelt stb.

A kinai tájékozottságról tanuskodó leiratról akár *Balambér* pénzügyminiszter nevét is leolvashatnék.

— **Állami földmives-iskolák.** Az állam a földmives-iskolák szaporitását vette czélba. Ilyen iskolát kap legelőbb Jászberény, Kecskemét és Lugos, de a számot utóbb még tetemesen megszaporitják. Kőszegről, mely ilyen iskola felállitására már egyszer ki volt jelölve, ezuttal természetesen még szó nincsen, de lehet reményünk, hogy mint veszett fejszének (szövőgyár) a nyele, még idekerül egy ilyen iskola.

— **Halálozás.** A nemzet napszámosainak egy ügybuzgó, fáradhatatlan tagja hunyt el e hó 16-án Lékán. 14 és fel évig működött ott mint tanitó és kántor *Kirchknopf* János, ki a szombathely-egykázmegyei tanitó-egyesület lékai körének is elnöke volt és mindenképen elismerésre méltó tevékenységet fejtett ki működésében. Igen találóan jegyezte meg az elhunyt legközvetlenebb elüljárója, *Bertalanffy* prépost-plébános és kerületi esperes, midőn azt mondta: *várhatnak a lékaiak, mig ismét ilyen kötelességtudó, derék tanitóra akadnak.* *Kirchknopf* valóban lelkes tanitó volt, de jó családapa és kartárs is. Özvegye és 10 élő árvája kenyérkeresőjét veszitette el benne, a tanitóság pedig egy hű barát. A közbecsülésnek örvendő férfiut e hó 17-éu temették nagy részvét mellett. A konduktust *Bertalanffy* Gyula prépost vezette infulával a ténykedésében *Pöschl* Péter loosmándi, *Pehám* Viucze pörgölini, *Mittemüller* József felső-szénégetői plébános és *Kun* Vilmos pörgölini segédlelkész segédkeztek. A lékai dalegyesület a tanitók közreműködése mellett a háznál és a sirnál egy-egy megható szép és sikerülten előadott gyászéneket adott elő, a holttestet pedig az emlitetteken kivül a lékai intelligenczia, az elüljáróság, a tüzoltóság és egy sereg gyermek és felnőtt ember kisérte ki a nyugalom helyére. Nyugodjék az elköltözött csendesen a föld ölében!

— **Hirdetmény.** Alólirt polgármester közzé teszi, hogy f. hó 25-én d. e. 10 órakor a következő városi földek fognak nyilvános árverésen a városház tanácstermében a városi közgyülés jóváhagyásának feltétele mellett 1895. évi október 1-től kezdve 6 évre haszonbérbe adatni. 1. A kőszegi 1. sz. tjkvben felvett 2014. hrsz. szántóföld a felső réteken 2 hold 455 □-öl. 2. a 3029. hrsz. gubshegyi szántóföld 3 hold 54 □-öl. Ezen földeket eddig Hafner János birja haszonbérben. 3. végre a 2222. hrsz. 2 hold 378 ölnyi szántóföld (Gerichtsacker), melyet jelenleg Paszner József haszonbérel. Az árverési feltételek a polgármesteri hivatalban megtudhatók.

Kőszeg, 1895. évi junius hó 12.

Tipka Ferencz,
polgármester.

— **Szerencse a szerencsétlenségben.** *Róth* Sándor polgártársunkat mult csütörtökön kevés hiján nagy baj érte. 3 és fel éves kis fiacskája a dajka-leány könnyelmü engedékenységéből egyedül játszadozott a meszes gödörnél, miközben fejjel egyszer csak belebukott az oltott mészbe. Nagy szerencsének mondható, hogy a gyermek eltünését a nagyobbik cselédleány azonnal észrevette és nagy lélekjelenlétet tanusitva kirántotta a már fuldoklót a mészkovászból. Ez megmentette életét, az elősiető szülők s orvosok fáradozása pedig testi épségét a gyermeknek.

— **Kerti mulatság.** „A kőszegi kereskedelmi kör“ folyó 1895. évi junius hó 30-án a bálház kertjében saját könyvtára javára katonai hangversenynyel és tüzijátékkal egybekötött kerti-mulatságot rendez. A hangversenyt a cs. és kir. 76. gyalogezred zenekara, *Zistler* József karmester ur személyes vezetése mellett, a tánczenét pedig czigány- és katona-zenekar felváltva szolgáltatja. A hangverseny délután 4 órakor kezdődik. Ha valaki tévedésből meghivót nem kapott volna, az forduljon *Róth* Jenő könyvkereskedőhöz, hol jegyek előre is válthatók. Kedvezőtlen idő esetén a mulatság a tetemben lesz megtartva. Ugy értesülünk, hogy a vendéglős is minden intézkedést megtett arra, hogy a vendégeket jó és gyorsan kiszolgálhassa. Ha mindehez most szép idő is lesz, akkor jövő számunkban mindenesetre egy gyönyörüen sikerült mulatságról számolhatunk be.

— **Kegydij.** A hadügyminiszter özv. *Nagy* Istvánné, szül. Boda Erzsébet kőszegi lakos nyug. századosné javára özvegyi dij czimén évi 200 frtot — két kiskoru leányai részére pedig 72—72 frt kegydijat engedélyezett.

— **Elemi csapás.** Nincsen békesség, mig csak mindenünk ola nem vesz. Csütörtökön este a hegyek felől nehez felhő közeledett városunk felé, mely villámlás és dörgés között fel 9 óra tájban sürü jeget szórt növényzetünkre. Még nem ismerjük a kár nagyságát, hanem annyit már tudunk, hogy a kár érzékeny lesz. Ez különösen a határ északi és észak-keleti részében lesz tapasztalható.

— **Vizsgálat.** Pénteken itt járt a felső-vasi esperességi iskolavizsgáló bizottság, *Király* Mátyás őri-szigeti lelkész mint egyházi elnök, *Fleck* világi elnök és *Schönhoffer* robonczi tanitó mint szakértő személyében, hogy a helybeli ág. hitv. ev. iskolában szokásos látogatását tegye. A bizottság e kötelességében eljárván, szombaton Felső-László és Német-Zsidány fiók-községekbe rándult ki

— **Tanitógyülés.** A felső-vasi esperesség alá tartozó kőszeg-vidéki ág. hitv. ev. tanitók e hó 24-én Rohonczon tartják körülésüket, mely alkalommal *Marton* Károly helybeli tanitó egy értekezését fogja felolvasni.

---

arcon csak a szemek voltak szépek. És jóságot, szelidséget, odaadást és végtelen, mélységes, mély szerelmet sugárzók.

Odaborult a 33-as ágyra gyermekeivel, azokkal az igazán Jézuska mosolygós arcához hasonló angyalokkal.

Micsoda szerelem! Micsoda szeretet nyilatkozott meg e percben előttem a 33-as ágyon.

— Lelkeim! Drágáim! rebegé a 33-as. Én édes véreim! Megjöttettek! Én üdvösségem te! Nem! Nem válok el tőled . . azt akarták, hogy . . . de nem, nem én lelkemnek ragyogó szép képo te . . ugy . . csókoljatok ti, gyémántos virágim, ti . . öleljetek, lelkemnek üdvösségei, ti . . mert nem válok el tőletek — — nem — — — nem — — nem — — n — — — —

Az utolsó szót már nem tudta kimondani a 33-as.

Mert az összezúzott kebel még egy hatalmasat emelkedett . . még egyett vonaglott és — — két perc mulva Melánie nővér odaállt a telefonlyukhoz:

— Halló!

— Halló!

— II. sz. kórterem. Hulla. № 33.

Tiz perc mulva aztán az irgalmas apáca egy „Miatyánkot“ mormolva keskeny ajkai között gépiesen törölte le a 33-as számu üres ágy fekete jelző táblájáról Vojtek Endre nevét, akinek szerelme drágább volt a lelke üdvösségénél.

Oh, micsoda szerelem volt ez! Oh, micsoda szeretet . . .

— **Kazaltüz.** Doroszlóban e hó 15-én délután 3 órakor kigyuladt egy szalmakazal és le is égett. Mellette két lépésnyire egy nagyobb kazal, odább egy pajta állott. A gyorsan ott termett tüzoltók azonban minden további bajnak elejét vették.

— **Kinevezés.** A m. kir. pénzügyminiszter *Kirchknopf* Lajost, a most elhalt Kirchknopf János lékai főtanitó fiát ideiglenes minőségü számgyakornokká nevezte ki.

— **Csere a jövő iskolai évre.** Két vidéki jó magyar tanitó-családhoz cserét keresnek kőszegi szülők németajku gyermekeivel. Bővebb felvilágositással e lap szerkesztősége szolgál.

— **Névmagyarositás.** *Wendresits* István rohonci illetőségü sárvári lakos nevét belügyminiszteri engedélylyel, *Vajdá*-ra változtatta.

— **Tüzfelügyelő állások** töltendők be legközelebb. A belügyminiszter ugyanis a törvényhatóságnak a tüzrendőri kerületek rendezésére vonatkozólag alkotott szabályrendeletét helybenhagyván, minek folytán 30 tüztelügyelői állás rendszeresittetett.

— **A fertőzött szarvasmarha kisajátitása.** A földmivelésügyi m. kir. miniszter elismerésre méltóan intézkedett, midőn tudatta a gazdasági egyesületekkel is, hogy a Saborsky és fiai czég szerződése a ragadós tüdőlob irtása körüli eljárásban kisajátitott fertőzött és fertőzésgyanus szarvasmarha átvételét illetőleg lejár, tehát alkalmuk nyilik ugy az egyesületeknek, mint az egyes gazdáknak a marhakereskedő czégek ellenében ezen szarvasmarha átvételét illetőleg ajánlataikat megtenni. A miniszternek ezen, egyes nagykereskedők monopolumát megszüntető igazságos eljárása következtében ez évi julius hó 1-től kezdve Rudnyánszky György felső-attraki földbirtokos s a „Nyitramegyei gazdasági egyesület" igazoló választmányának tagja fogja a kisajátitott állatokat átvenni, olyan feltételek szerint, melyek az egész kártalanitási eljárást ugy az állattulajdonosokra, mint az államkincstárra nézve sokkal előnyösebbé teszik. Tekintettel azon óriási veszedelemre, mely, a ragadós tüdőlob fellépése esetén szarvasmarhaállományunkat s igy a gazda anyagi érdekeit fenyegeti, az ország gazdaközönsége ezen hirt nagy megnyugvással fogja tudomásul venni.

— **A budapesti állami ipariskolába** (VIII. ker. Népszinház-utcza 8. sz.) a beiratások szeptember hó 1-napjától 5-ig tartanak. Az intézetbe rendes tanulókul felvétetnek azok a 15. évet betöltött ifjak: a.) kik a polgári iskola, gymnasium, vagy reáliskola négy alsó osztályában jó osztályzatu bizonyitványt nyertek azon tantárgyakból, a melyek az ipariskola első évfolyamának főtantárgyait képezik; ezek a magyar nyelvtan, számtan és algebra, mértan és mértani rajz. b.) iparossegédek és mindazok, kik az előbbi pontban kivánt ismeretekben a felvételi vizsgálatnál kellő készültséget tanusitanak. c.) Rendkivüli tanulókul felvétetnek egyes szakosztályokba azok, kik az iparos tanulók számára szervezett iskola három évi tanfolyamát bevégezték és legalább jó osztályzatu bizonyitványuk van, továbbá, kik a megkivántató ismeretüket kellően igazolják. Általában szükséges, hogy a belépni kivánó növendék az általa választott szakcsoportbeli iparágban már előre gyakorlatot szerzett, de legalább is azon két havi nyári szünidő alatt, a mely után az intézetbe akar lépni, a gyakorlatban foglalkozott legyen. Az intézetnek öt szakosztálya van u. m. az épitészeti, a gépészeti, a vegyészeti, a fém-vasipari és a faipari-szakosztály. Az intézet végbizonyitványa jogositja az épitészeti szakosztály tanulóit három évi gyakorlati működés igazolása mellett arra, hogy a kőmives, kőfaragó vagy az ácsmesterséget önállóan gyakorolhassák és az épitőmesteri vizsgálatra jelentkezhessenek; a többi szakosztályok tanulóinak pedig jogot ad egy évi gyakorlat igazolása mellett a szakjuk körébe tartozó s képesitéshez kötött iparágok üzésére. Azon tanulók, kik valamely középiskola négy alsó osztályának sikeres elvégzése után lépnek az intézetbe s itt a három évi tanfolyamot sikeresen elvégzik, egyéves önkéntesek lehetnek. A beiratási dij 2 frt; a tandij félevenként 10 frt. Bővebb felvilágositással szolgál az igazgatóság.

A budapesti állami ipariskola igazgatósága.

— **Körrendelet.** A m. kir. belügyminiszter 2444. eln. sz. a. a következő rendeletet bocsátotta ki: A „Rendőri Lapok" szerkesztősége az emlitett lap támogatása érdekében folyamodott hozzám. Minthogy ez a lap két évi fennállása óta is már hasznos szolgálatokat tett a rendészet, nevezetesen pedig a rendészeti nyomozás terén, s minthogy általában oly jól szerkesztett szaklapnak bizonyult, hogy nemcsak méltányosnak tartom a szerkesztőség kérelmének teljesitését, hanem e szaklapnak minél szélesebb körben való terjesztésével a rendészet és közbiztonság érdekeit vélem előmozdithatni: a „Rendőri Lapokot" a törvényhatóság figyelmébe ajánlom és felhivom a törvényhatóságot, hogy e lap iránt az érdeklődést felkelteni és azt lehetőleg terjeszteni szivesked jék. Megjegyzem, hogy az emlitett szaklap előfizetési ára a hatóságok, a rendőrség és a csendőrség részére évenkint 7 frt, magánosoknak pedig 10 forint. A szerkesztőség és kiadóhivatal Budapesten, Kerepesi-ut 19. szám alatt van.

Budapesten, 1895. évi jun. hó 14-én

Perczel.

— **Kérelem a vidéken élő irónők s irókhoz.** „Vidéki költők Albuma" czim alatt egy kötetnyi verset szándékozunk vidéken élő irónők s irók műveiből összeállitani. Czélunk az, hogy a vidéki irodalomnak ez irányu termékeit ily uton mutassuk be a nagyközönségnek. Czélunk, hogy a közönség meggyőződjék felőle, miszerint ma már a vidék irodalma is oly fokon áll, a melyet érdemes figyelemre méltatni. Ebbeli vállalkozásunk életre valóságát, jobban mondva időszerüségét talán semmivel se igazolhatnánk eklatánsabban, mintha fölemlitjük, hogy Rákosy Jenő ur, a budapesti hirlapirók „Otthon"-ának elnöke s a fővárosi irói világ egyik kitűnősége, e tárgyban hozzáintézet sorainkra szives volt — többek között — ily feleletet adni: „Ha tudnának oly összeköttetést, oly kapcsot létesiten a vidéki irók között, a mi által lehetséges lenne p. o. évről-évre valamely almanachot, valamely évkönyvet kiadni, a mely a vidéki sajtóról és irodalomról tájékozást nyujtana s a mellett egy oly antológiát, minőt jelenleg terveznek: azt szerencsés gondolatnak tartanám." Nekünk egyelőre — tekintve a kezdet nehézségeit s az ezzel járó anyagi áldozatokat — csupán egy antológiaszerü verskötet összeállitása lévén czélunk: tisztelettel bátorkodunk felkérni mindazon vidéki irónőket s irókat, kik vállalkozásunkat szellemi dolgozataikkal támogatni óhajtják: legyenek szivesek akár eddig megjelent, akár most irandó verses dolgozatait javarészéből 2—3 darabot rendelkezésünkre bocsátani; — kérvén becses soraikat alulirottak bármelyikének nevére czimezve Kassa (városház) lehetőleg ez év julius 20-ikáig beküldeni. Azon hitben levén, hogy a vidéki irodalomnak ezzel némi szolgálatot teszünk: legyen szabad azon reményünknek adni kifejezést, hogy vállalatunkat minél többen fogják támogatni. Még csak azt jegyezzük meg, hogy a kötet karácsony, vagy ujév körül fog megjelenni, s árát az annak idején kibocsátandó „előfizetési felhivás"-ban fogjuk tudatni.

Kassán, 1895. jun. 12-én.

Tisztelettel maradtunk
Kovács Zsigmond,
Sárosi Árpád.
mint a „Vidéki költők Albuma" szerkesztői.

Különfélék.

— **A Niagara vizesés kora.** Spencer J. W. tanár — mint a Földrajzi Közlöny irja — gondos megfigyelések alapján azt állitja, hogy a Niagara vezesés 31,000 éves. Maga a folyó 32,000 éves. Ebből következtetve a Niagara vizesés élete még legfeljebb ötezer évig tart s akkor a folyó vize akadálytalanul fog egyesülni az Erie tóval. A ki tehát látni akarja a Niagarát, siessen Amerikába, nehogy hült helyét találja annak.

— **A regényiró fatuma.** — Mari, az Istenért! Mit csinált maga? Mit vitt el az asztalomról?

— Ne feljen, a nagyságos ur! Mind meghagytam a tiszta papirost, csak azt vittem el, ami tele volt firkálva.

— **A bonyolult ügy megoldása.** Egyik szomszédos városunkban (. . . .) ügyvédnek bonyolult ügye volt a napokban. Két nővérnek, akik ugyanabban a házban, egy emeleten laktak, egyenlőkoru kis bébéje volt. A két gyermek annyira hasonlitott egymáshoz, hogy még az édes anya sem tudta, melyik az övé. A cselédség vigyázatlansága folytán a gyerekek egyszer elcserélődtek. Azt kérdezték tehát az ügyvédtől, mit tegyenek, hogy kiki visszakapja tulajdon gyermekét?

— De — ugy mond ravasz mosolylyal az ügyvéd ur — talán el sem cserélték őket?

— Ó! arról szó sem lehet. A gyermekeket elcserélték, ez kétségtelen.

— Bizonyosak önök ebben?

— Tökéletesen.

— Nos, akkor miért nem cserélik vissza? Ebben csak nincs nehézség.

— **Nem talány.** Két ur beszélgetett egymással, mikor egy harmadik csatlakozott hozzájuk.

— Az első kancsal, mond az egyik az ujonan érkezettnek — a második ludtalpu, a harmadik görbe nyaku.

— Jól van — felelt ez — de, hát hogy találhatjuk ki, ha nem mondja meg, hogy mi az egész?

— Kitalálni! Hát mit akar ön kitalálni?

— Hát az ön által feladott talányt.

— Talányt? Hiszen én a 3 gyermekemről beszéltem, uram.

— **Boldogság és gazdagság.** Egy amerika reporter meginterjuvolt néhány milliomost, hogy miképp vélekednek ők a gazdagság előnyeiről. Sok ujat s eredetit nem mondottak, legföljebb Pullmann, aki azt felelte, hogy gazdagnak csak az az ember mondható, a kinek legalább harmincz milliója van. Mackay, a Bonanza-király (Bonanza egy kaliforniai aranybánya) igen meg volt lepetve, hogy valaki a boldogságot és gazdagságot összezavarja.

— Én nagyon boldog voltam, a mikor szegény voltam, — mondá, — és sokkal kevésbé vagyok az, a mióta gazdag vagyok. Ez a sors törvénye.

Rockefeller, a petroleum-király azt mondta, hogy a pénz azért nem boldogit, mert az ember mindig még többet akar. Megjegyzendő, hogy ennek az urnak a vagyona körülbelül 800 millióra tehető.

— **Ismerik egymást.** Biró: Vádlott, én ugy veszem észre, hogy az ön vallomása sok tekintetben megegyezik vádlott társának előadásával. Hogy van ez? Vádlott: Hát ugy, hogy ő is hazudik.

Csarnok.

Hja, az üzlet.

— Fővárosi árnykép. —

Irta: MAROTHI JÁNOS.

A termetes Kárászné asszonyság beczammogott a tulajdon trafikjába és gőgös orrhangon köszönt vissza a szerény kisasszonynak:

Jó napot!

Azután levetette magáról a köpenyét és átnyujtotta azt Józsának, ki alázatos engedelmességgel sietett főnöknője nehéz bársonyfelöltőjét a szögre akasztani.

— Az Istenért! hova teszi? . . . Oda se! — ott megszállja a por. Ide inkább, úgy! . . . Kárásznénak rikácsoló papagájhangja volt.

Később, midőn a „Cassá"-ban szetterpeszkedett, az üzleti könyveket vette vizsgálat alá.

— Mit látok? Hát megint csak nincs eredmény? — kérdé zordonan s orrcsiptetőjén át szúrós pillantásokat vetett a hallgatag leányra.

— Kisasszony, ez türhetetlen! Ön hanyag! Ne, ne ellenkezzék, mert azt nem szeretem . . . Megint csak ott állunk, ahol a multkor. Hát nem fogott magán a jó szó? mi?

— Igyekeztem . . .

— Ej, mesebeszéd, igyekezett! Különben nem pangana ugy az üzlet.

Egy elegáns fiatal ember lépett a boltba. Kárászné hirtelen szemügyre vette Józsa modorát az eladásnál és ugyancsak megbotránkozott a látottakon. Hogy is ne! Ez a szerencsétlen teremtés figyelembe se veszi az urfi pajkos mosolyát és egészen hideg a kiszolgálása.

— Hja, persze, hogy igy nincs üzlet! Maga tisztán elriasztja a jó kundsaftokat, a helyet, hogy idevonzaná őket. Józsa, önnek változnia kell, különben nincs maradása. Mosolyogni, ha kell tréfálkozni kell az ifiurakkal. Fiatal koromban magam sem voltam különb, de aztán ment is ám az üzlet.

A kisasszonynak arczába szökött a vér. Hát igy kell az üzletet vezetni? Igy kell a megváltozást érteni? . . . De miután Kárászné elküldéssel fenyegette, — nehogy magát és öreg apját a kétségbeesés örvényébe hajtsa — esküvel igérte, hogy — megváltozik.

Az igéret beváltódott. A bevételi összeg először lassan, majd utóbb rohamosan nőtt, s a környékbeli jogászok s nyalka kereskedősegédek szép számmal jöttek naponta, hiu érzelemmel fogadva a szép Józsa kegyosztásait. Sőt egy fiatal mágnás is eljárogatott a trafikba, mert műértő szemei előtt valami szokatlan volt a leánynak édes-bánatos mosolya. Oly ritka ez a mai trafik világban!

És Józsa továbbra is mosolygott boldog-boldogtalanra. Kárászné megelégedését fejezte ki és nyájasan simogatta bársonyos arcát.

— Tudja kedvesem, ez nem megy másképp. Az üzlet a fő.

Józsa belenyugodott abba, hogy az üzlet a fő.

És mikor esténkint hazatért megtört édes apjához, ki gyermekes örömmel csüggött rajta, elfelejtett minden keservet, melyet napközben átélt, még azt is, hogy hazajövet rossz hirének terjedéséről hallott suttogni. Éjszakákat töltött el álmatlan küzködéssel, vajjon folytassa-e jövő reggel, a mit tegnap félbehagyott, vagy a Dunának menjen-e neki. Édes apjának látása azt sugta, hogy ez utóbbit még ne tegye.

Józsa lassan, észrevétlenül sülyedt azon az uton, melyre a főnöknő kapzsisága taszitotta. Apja halála után kihalt belőle a becsület-érzés utolsó szikrája is. Az idő sulyos keze látatlanul vonult végig arczán, ugy hogy később festékhez kellett folyamodnia.

Hja, az üzlet!

Kárászné pedig egyre hizott. Egy napon szemébe tünt neki a leány horvadt volta s akkor felkelt benne a gondolat, hogy tulad rajta, mint — hasznavehetetlen portékán. Akad ő még leányra, ki havi harmincz frtért beálljon helyébe. Mindezt a legkisebb lelkifurdalás nélkül meg is tette a tapintatos asszony.

Kárászné ez időtől fogva nem hallott felőle. Lehet, hogy kaszirnő lett, vagy más egyéb. Különben sem törődött mással az üzleten kivül.

Egyszer egy népcsődület alkalmával megállapodott az utczán. Egy bukott leány ugrott le szégyenében az emeletről.

— Ugy kell neki! — mondá Kárászné — mért nem maradt az egyenes uton!

Különben egyre hizott.

Henneberg-selyem csakis akkor valódi, ha közvetlen gyáramból rendelik — fekete, fehér és szineseket 35 krtól 14 frt 65 krig méterként — sima, csikos, koczkázott, mintázottakat, damasztot s. a. t. (mint egy 240 különböző minőség és 2000 mintázatban) s. a. t. **postabér és vámmentesen a házhoz szállitva és mintákat postafordultával küld: *Henneberg G.* (cs. k. udvari szállitó) selyemgyára Zürichben.** Svájczba czimzett levelekre 10 kros, és levelező lapokra 5 kros bélyeg ragasztandó. Magyar nyelven irt megrendelések pontosan elintéztetnek.

Nem a reklámnak, hanem a sok ezer ember általi a kik a **szomélyes továbbajánlásnak, —**

RICHTER-féle TINCT. CAPSICI COMP.-t

(Horgony-Pain-Expellert)

az utolsó 25 évben jó sikerrel használták, — köszönheti ezen igazán biztos hatasu haziszer nagy elterjesztését és általános kedveltségét. Ki a *Tinct. capsici comp.-t* (Horgony-Pain-Expellert) köszvénynél, czizsnál (tagszaggatásnál), keresztcsontfájásnál, fej- és fogfájásnál, csipfájdalomnál, fájdalomcsillapitó bedörzsölésként alkalmazta, abból egy üveget mindig készletben fog tartani, hogy azt meghüléseknél is, mint levezető, elhárito szernek alkalmazhassa. Ezen rég jónak bizonyult haziszernek ára igen olcsó, tudniillik 40 kr., 70 kr. és 1 frt. 20 kr. üvegenként. — Kapható a gyógyszertárakban; Budapesten ***Török József*** gyógyszerésznél. — Csak a „Horgony" védjegygyel ellatott üvegek elfogadandók.

Richter-féle gyár Rudolstadtban, Thüringiában.

Előfizetési felhivás

A HÉT

politikai és irodalmi szemle hatodik évfolyamára.

Szerkeszti és kiadja

Kiss József.

Főmunkatárs: KÓBOR TAMÁS.

Belső dolgozótársak: Ambrus Zoltán, Heltai Jenő, Ignotus, Kozma Andor, Tóth Béla.

Tiz választékos, gazdag tartalmu kötetben fekszik A HÉT az olvasó közönség előtt. Uj eszmekör, uj irányok, és uj irók adják meg neki a maga különleges szinét és zamatját. Uj csapások jelölik utját az irodalomban. Nem műveltünk nagy dolgokat; de nagyot akarni is érdem. A szabad gondolatnak voltunk eddig fáklyavivői és a szabad szó lesz legmagasabb ambicziónk a jövőben. Politikában és irodalomban egyaránt.

Könnyü, tetszetős formában adunk számot a hét eseményeiről és a domináló mozzanatokkal külön „Krónikákban foglalkozunk. Ezt a műfajt mi honositottuk meg a magyar irodalomban. Szépirodalmi közleményeink mindig választékosak. Az aktuális részt pedig csupa elsőrangu irók irják. A HÉT mögött olyan multt áll, melyre jogos önérzettel utalhatunk. Ajánljuk lapunkat továbbra is a művelt közönség szeretetébe.

Budapest, 1895. junius havában.

KISS JÓZSEF.

Előfizetés: Egész évre 10 frt. Félévre 5 frt. Negyedévre 2 frt 50 kr.

Mutatványszámok ingyen.

A HÉT kiadóhivatala Budapest VII., Erzsébet-körut 6. szám.

44/95.

Árverési hirdetményi kivonat.

A kőszegi kir. jbiróság, mint telekkönyvi hatóság közhirré teszi, hogy a **kőszegi ált. takarekpénztár** végrehajtatónak **Witzman Alajos** és **Witzman Mária**, végrehajtást szenvedők ellení 700 frt tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a kőszegi kir. járásbiróság területén lévő Kőszeg-Svábfalu községben fekvő a kőszeg-svábfalvi 1030. sz. tjkvben felvett A II. 3069/a 3126. 3409. 3511/a hrsz. contractualis telekre 215 frtban, az A † 3154. hrsz. csoói uton levő szántóra 1 frtban, az A † 3243/1. hrsz. csoói uton levő szántóra 61 frtban, az A † 4022/a hrsz. szombathelyi ton levő szántóra 87 frtban az A † 4045 hrsz. ugyanott levő szántóra 35 frtban, továbbá a kőszegi 1171 sz. tjkvben felvett A † 3151 hrsz. csoói uton levő szántóra 78 frtban, az A † (3156—3157)/b hrsz. szántóra a csoói utnál 54 frtban, az A † 4044/a. és 4044/b. hrsz. szántóra a szombathelyi uton 45 frtban az A † 4005. hrsz. szántóra ugyanott 129 frtban ezennel megállapitott kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az

1895. évi junius hó 27-ik napján d.e. 10 órakor a kőszegi kir. járásbiróság hivatalos helyiségében

megtartandó nyilvános árverésen a megállapitott kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, készpénzben, vagy az 1881. LX. tcz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számitott és az 1881. évi november hó 1-én 33. sz. alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban, a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX tcz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a biróságnál előleges elhelyezéséről kiállitott szabályszerü elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Kőszegen 1895. évi máriczus hó 27-én.

A kőszegi kir. járásbiróság mint telekkönyvi hatóság.

Fényképészet.

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására hozni, miszerint a budapesti elsőrangu műtermekben nyert számos évi tapasztalataim után itt Kőszeg városában **augusztus 5-én**

fényképészeti műtermet

nyitok.

A volt Kis-féle műtermet átvettem s azt a mai kor igényeinek megfelelően uj fényképészeti eszközökkel berendezem.

Különlegesség: gyermekfelvételekben pillanat alatt, squarell és chroma festmények, krétarajzok, nagyitások stb.

Magamat a n. é. közönség szives pártfogásába ajánlva maradok kitünő tisztelettel

Farkas Lajos,

fényképész Bpestről.

571/95.

Árverési hirdetményi kivonat.

A kőszegi kir. járásbiróság, mint telekkönyvi hatóság közhirré teszi, hogy **Binder János** kőszegi lakos végrehajtatóknak **özv: Tompek Ferencz Mária** kőszegi lakosnő végrehajtást szenvedők ellení 100 frt tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a kőszegi kir. járásbiróság területén lévő Kőszeg város határában fekvő a kőszegi 398. sz. tjkvben felerészben végrehajtást szenvedő **özv. Tompek Ferenczné Mária** felerészben pedig **Tompek Mária** férj **Bauer Mihályné** kiskoru **Vittek Teréz** és **Anna**, **Tompek Anna** férj **Hartman Vilmosné**, **Tompek Karolina** férj **Schwartz Jánosné** és kisk. **Tompek Julianna** tulajdonául A 1. alatt felvett 1098. hrsz. 647. sz. házra és tartományára az árverést 1024 frtban ezennel megállapittott kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok

az 1895. évi julius 20-ik napján d e 10 órakor ezen kir. járásbiróság telekkvi helyiségében

megtartandó nyilvános árverésen a megállapitott kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10% vagyis 102 frt, 40 krt készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számitott és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenui, avagy az 1881: LX t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a biróságnál előleges elhelyezéséről kiállitott szabályszerü elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Kőszegen, 1895. évi április hó 22. napján.

A kőszegi kir. járásbiróság mint telekkönyvi hatóság

Soproni Ujság

(Oedenburger Zeitung)

politikai napilap.

Sopron város és Sopronmegye legelterjedtebb liberális lapja.

Előfizetési ára vidékre negyedévenkint **3 frt 13 kr.**

Soproni Ujság

(Oedenburger Zeitung)

a **Dunántúl** felső részének nemcsak legelterjedtebb, de leggazdagabb tartalmú **napi lapja**, a mely Sopronmegye határán túl is el van terjedve.

Mutatványszámokat **egy hétig ingyen** küldünk.

A **magyarság** és a **szabadelvü politikai irány hiveire** támaszkodva kérjük lapunk barátait előfizetők gyüjtésére.

Hirdetések, a melyeket a **Soproni Ujság — Oedenburger Zeitung** magyar és német körökben, a közönség minden rétegeiben a leghathatósabban terjeszt, igen előnyös árakon számittatnak.

Eelőfizetéseket és **hirdetéseket** elfogad a Soproni Ujság – Oedenburger Zeitung kiadóhivatala.

Sopron Romwalter K. és fia Sopron

könyv- és könyomdai műintézet, litografia.

3 arany, 15 ezüst erem 12 disz- és elismerő okmány

Kwizda Ferencz János

osztrák-magyar cs. és k. udv. szállitó.

Kwizda-féle

Restitutionsfluid

cs. és k. kiv. szab. mosóviz lovaknak.

Egy palaczkkal Irt 1·40 o. é.

több mint 30 év óta udv. istallókban valamint katonai és polgári nagyobb istallókban is, használatban; nagyobb erőfeszitesek előtt és után erősitésül; továbbá ficzamodások, randulások, az inak merevsége s más ily alkalmaknál; képesiti a lovat kiváló teljesitményekre idomitásnal.

roman kir. udv. szállitó.

Fessek a fönnebbi védjegyre ügyelni s a vételnél határozottan kifejezni: **Kwizda-fele Restitutiofluid**

Főletét: ker. gyógyszertár Kornenburgban.

Kapható a gyógyszertárakban és drogistaknal

Védjegy.

„Kaufe beim Schmied und nicht beim Schmiedel!“

igy mondja egy régi német közmondás, s ezt jogosan alkalmazhatom az én czégemre, mivel csak egy nagy üzletnek, mint a milyen az anyém s a mely az árukat óriási mennyiségben készpénzfizetés mellett vásárolja be, lehetnek a köldésnél kevés költségei, mely körulmény mindenesetre a vevő előnyére válik.

Szép minták magánvevőknek ingyen s bérmentve.

Ízzdagon kiállitott mintakönyvek szabóknak bérmentetlen.

Öltözékeknek való kelmék.

Pernyien és **dosking** a magas **klérus** számára. Szabályszerü kelmék cs. és kir. **tiszti egyenruhákunk. aggharczosok. tüzoltók. tornászok- és liberiaknak. bilárd- és játékasztlokra** való posztó. **Loden**, vizhatlan **vadászkabátoknak**, oly nagy választékban, aminőt 20-szoros konkurrentia sem képes felmutatni. **Mosókelmék. utazópaplidek 4—14 frtig.** és még szabokellékek (u. m. ujbélés, gombok, tűk, czérna).

Olcsó, tisztességes, tiszta gyapjus posztóáruk és nem olcsó rongyokat, melyek alig érdemesek a szabó lolójára, ajánl

Stikarofsky János

BRÜNN-ben, Ausztria-Magyarország legnagyobb posztógyára félmillió frt értékben.

Szétküldés utánvét mellett.

Figyelmeztetés: Utazók és házalók Stikarofsky-fele aru czimen akarják árukat értékesiteni. És hogy ily elcsábitások elő ne forduljanak, értesitem a t. vevőket, hogy efféle embereknek árut nem adok el.

50 évnél tovább elismert legjobb mosószappan!

APOLLÓ-SZAPPAN

Csak valódi alentebbi jegygyel.

Utánzás ellen intetik.

KOTZÓ PÁL.

gépészmérnök,

Budapest, üllöi ut 18. szám alatt.

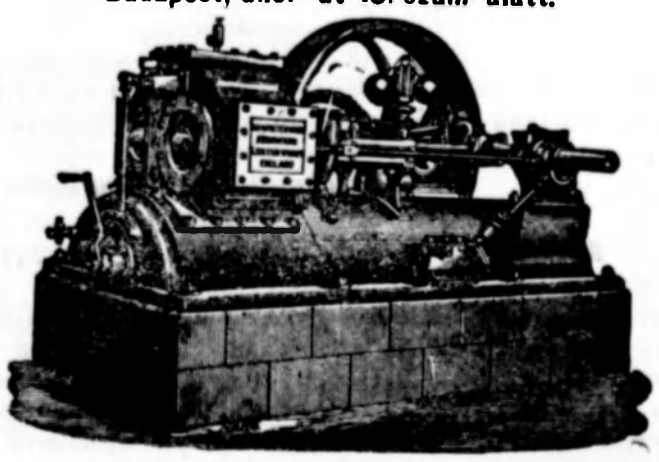

Ajánl $2^1/_2$ 3, $3^1/_2$ lóerejü

szöges cséplőkészleteket,

továbbá 4, 5, 6, 8, 10 és 12 lóerejü

sines gőzcséplőgépeket

hosszu szalmarázókkal, alsó szelelővel s rendkivül nagy felületü rostákkal, árpahéjazóval és választóhengerrel.

fa- és szénfütésü és eredeti szalmafütő

GŐZMOZGONYOKAT.

Továbbá R. Garret & Sons fölülmulhatatlan 40 % tüzelőanyag megtakaritó

kompound gőzmozgonyokat

legjobbnak elismert **brandtfordi önmuködő amerikai kevekötő aratógépeket.** Eredeti amerikai szénagyüitőit egy vagy két ló befogására alkalmazható combinált ruddal. **Norvető és szórvavető gépeket** és mindennemü egyéb kisebb gazdasági gépeket.

Jutányos árak. — Kedvező feltételek.

Vidéki ügynökök kerestetnek.

Nyomatott Fényi Gyula könyvnyomdájában Kőszegen.